

Zaterdag

den 10 November.

FRANKFORT, den 6den November.

Een brief uit Berlijn, van den 29sten October, behelst het volgende: « De Belgische zaak heeft in den laatsten tijd onze staatkunde grootelijks moeten onledig houden; er waren van de andere zijde zoodanige vragen voorgesteld en met zulk eenen dringenden spoed behandeld, dat, wanneer er niet in voorzien wierd, alles eene krisis voorspelde en eene erge keer van zaken te duchten was. De veerkracht van het Pruisische kabinet en deszelfs diplomatieke bemoeijingen hebben deze krisis, zoo het schijnt, voorloopig nog afgewend, en men kan er thans met eenige kalme op terugkomen, om aan de afdoening der hoofdzak bij voortdurend ijverig werkzaam te zijn. Of de oplossing volkomen gelukken zal, staat te bezien. Intusschen moet op den glibberigen weg elke schrede, zonder struikelen afgelegd, als een gewin beschouwd worden, ofschoon men ook niet ontveinzen kan, dat er tot aan het doeleinde nog vele schreden overblijven, van welke ieder zijne gevaren heeft. Het grootste ongeluk is, dat bij den wankelen toestand der Fransche betrekkingen, de vragen des regts, en der wezenlijke, in de hoogere staatkunde vertegenwoordigde nationale belangen, steeds met de toevallige belangen der personen ineenloopen. Staatslieden, aan wie men goede inzichten en bedoelingen toeschrijven kan, worden door den drang van hunnen toestand er toe gebracht, dat zij met valschen spoed naar beslissingen verlangen, die nog niet rijp zijn. Wat heeft het overige Europa met de bedingen te doen, onder welke men in menige landen minister is; dat men, het koste wat het wille, het volk vleijen moet, en voor deszelfs vertegenwoordigers met de praal van zoogenaande verwinningen, met huldigheden van deszelfs nationale ijdelheid moet verschijnen? En toch waren dergelijke dingen van nadeeligen invloed op de onderhandelingen, en zijn het nog. Wij hopen, dat de gelijkblijvende handelwijze en volharding van zoodanige hoven van het vasteland, die eenstemmig zijn, en aan de juiste oogpunten vasthouden, ten laatste toch over alle hindernissen zullen zegepralen.»

— Een brief uit Konstantinopel, van den 10den dezer, behelzen niets van bijzonder belang; algemeen was echter het zeggen, dat de Onderkoning van Egypte met den kapudan-pacha voorloopige onderhandelingen had aangeknoopt, die welligt van gevolg zouden zijn. Ibrahim-pacha heeft in Syrie 30,000 rekruten geligt; doch is niet verder voortwaarts gerukt; maar blijft aan gene zijde der bergketen van den Taurus staan. De krijgstoerustingten gaan te Konstantinopel voort. De pest begint er aanmerkelijk te verminderen.

— Men schrijft uit Rome, dat de Fransche generaal *Cubières* den 23sten October den heiligen vader de voeten heeft gekust. Z. H. heeft hem zeer minzaam ontvangen. Den 27sten werd de generaal te Ancona terug verwacht.

Men verwondert zich te Ancona, hoe de Pauselijke regering, bij den ongunstigen toestand van 's lands financiën, zoo vele kosten aanwenden kan, om het korps Zwitsers zoo sierlijk te kleeden en daarenboven nog een prachtig uitgedoscht regiment jagers te paard op te rigten.

— Een der dagbladen maakt de opmerking, dat de graaf *Pozzo di Borgo*, Russisch gezant bij het Fransche hof, na zich eenigen tijd te Berlijn en Weenen opgehouden te hebben, ook nog, op zijne terugreis naar Parijs, de hoven van München, Stutgardt en Baden bezocht heeft; terwijl hij voorts mede te Frankfort, hetwelk niet op zijnen weg lag, zich nog een paar dagen heeft opgehouden. Men vermoedt derhalve, dat hij op al die plaatsen staatkundige aangelegenheden had af te handelen.

— Den 3den dezer is het 2de bataljon van het 12de regiment Beijersche infanterie, hetwelk naar Griekenland bestemd is, op marsch gegaan.

PETERSBURG, den 27sten October.

Bij ukase van den 25sten dezer, heeft Z. M. de Keizer bekend gemaakt, dat hoogstdezelfs gemalin, de Keizerin *Alexandra Feodorowna*, verlost is van eenen zoon, aan wien den naam *Michael* gegeven is.

HAMBURG, den 6den November.

Volgens een bericht uit Berlijn, van den 2den dezer, zouden de Pruisische troepen in Westfalen en de Rijnprovincien meer bijeengetrokken worden. Wanneer het overigens, zegt dit bericht, in Pruisen in een ander opzicht rustig is, moet men zich daarover niet verwonderen. In 14 dagen of drie weken is de citadel van Antwerpen nog niet genomen,

en gedurende dezen tijd kan een Pruisisch leger van 30,000 man Frankrijk bedreigen en aan de Belgische grenzen staan.

PARYS, den 5den November.

De ministeriele bladen stellen de overeenkomst, welke tusschen Engeland en Frankrijk, tot het bezigen van dwangmiddelen ter uitvoering van het traktaat van 15 November, gesloten is, voor, als eene overwinning, welke het tegenwoordige Fransche ministerie behaald heeft, door het vertrouwen en de achting, welke hetzelfde bij de mogendheden en inwendigheid bij Engeland geniet. Daarbij spreken zij met het grootste vertrouwen over het bezigen van de bevestigde dwangmiddelen, die, volgens hen, niet kunnen hun doel te bereiken, zonder den Europeesch-vrede in het minst in gevaar te brengen. Geen der andere dagbladen echter is van hetzelfde gevoelen.

De *Temps* meent, dat Holland in het eind altijd op den bijstand van Pruisen en Rusland kan rekenen. « Daarenboven, zegt dit dagblad, de Koning van Holland en zijn volk worden door een en hetzelfde gevoelen beheerscht; zij vertrouwen op de zegepraal hunner zaak, en dit vertrouwen schenkt kracht. Koning *Willem*, zegt de *Temps*, zal gewis de onderhandelingen ten-einde brengen, zonder de kosten van den oorlog te betalen. Als men de zaken onbevooroordeeld beschouwt, vervolgt dit blad, kan men zich ook niet ontveinzen, dat de Koning van Holland de eenigste der hierin betrokken mogendheden is, die veilig wachten kan. Het Fransche ministerie heeft een hoogklinkend woord in de koninklijke aanspraak noodig, en lord *Grey* en de *Wighs* hebben al hunne krachten noodig bij den strijd, die bij de nieuwe verkiezingen voor het parlement in December zal aangevangen worden. Van den winter spreken wij niet, omdat men er thans niet aan denkt, om, even als ten tijde van *Pichegru*, eene Hollandsche vloot door een aanval der kavallerie op het ijs te gaan nemen.»

Gisteren middag heeft de regering, door middel der telegraaf van Rijsel, van den Franschen zaakgelaste te 's Gravenhage bericht ontvangen, dat de Nederlandsche weigert te voldoen aan de sommatie van Engeland en Frankrijk, om het Belgische grondgebied voor den 12den dezer te ontruimen. Ten gevolge hiervan heeft er eene buitengewone drukte op het ministerie van buitenlandsche zaken geheerscht, en zijn er bevelen naar den maarschalk *Gerard*, die zich thans te Valenciennes bevindt, afgezonden, waarschijnlijk, zegt men, om bij de noederlijke armee alles tot eenen aanstaanden veldtocht voor te bereiden.

De *Courrier Français* merkt aan, dat de weigering van Koning *Willem*, om de citadel van Antwerpen te ontruimen, de ernstigste gevolgen kan hebben. Hij voorziet eenen bloedigen oorlog, en twijfelt, dat de vredelievende gezindheden van de Noordsche kabinetten langen tijd bestand zal wezen, om dit tooneel ledig te blijven aanschouwen. De *Courrier* gelooft niet, dat de mogendheden van het Noorden aan Frankrijk en Engeland den last opgedragen hebben, om het traktaat van 15 November ten uitvoer te brengen. Wij weten wel, zegt hij, wat men in het midden brengt van het onwrikbaar besluit van den Koning van Pruisen om den vrede te handhaven; wij weten wel, dat men zich voorstelt, dat de Keizer van Rusland, bij den tegenwoordigen strijd tusschen den Sultan en den pacha van Egypte, meer het oog op het Oosten, dan op het Westen geslagen heeft; er kan iets waars in dat alles gelegen zijn; maar een ernstige oorlog, thans in de Nederlanden ontstoken, kan niettemin groote gevaren na zich slepen.

— De *Tribune* meldt, dat de Koning met een koerier uit Brussel tijdingen heeft ontvangen, ten gevolge waarvan hij zeer neerslagtig is geworden.

— Veel wordt gesproken over het tegenwoordig verblijf van den Engelschen minister van *Lansdown* te Parijs. Men vermoedt, dat hij om de Belgische zaak en de geslotene overeenkomst tusschen Frankrijk en Engeland hier is, maar niemand weet daarvan iets stelligs op te geven.

BRUSSEL, den 6den November.

Het vooruitzicht der belegering van het kasteel heeft te Antwerpen de grootste ongerustheid veroorzaakt, daar men vreest, dat de vernieling der stad het gevolg van dezen aanval zal zijn. Het schijnt, zegt een der dagbladen, dat men die ongelukkige stad aan het Fransche ministerie ten offer wil brengen, opdat hetzelfde zonder schaamte voor de kamers zou kunnen verschijnen en zich daar eene meerderheid verschaffen met behulp van eenigen praal in 's Konings aanspraak te diezer gelegenheid. De Belgische *Moniteur* heeft eene poging gedaan, om de Antwerpenaars

gerust te stellen; maar zij is hem slecht gelukt. Hij zegt, dat hanne vrees overdreven is, en hetgeen men vooronderstelt, van onderscheidene omstandigheden afhankelijk blijft. Als de vrees al overdreven mogt zijn, zegt een der dagbladen, is zij dan toch niet ongegrond, en wat ligt er veel geruststellends in de omstandigheden, waarop men doelt? De blokade ter zee zal de expeditie te land voorafgaan, en slechts plaats hebben als de eerste vruchteloos blijft. Maar de ongenoegzaamheid van de blokade is duidelijk; die ijdele maatregel, even nadeelig voor Frankrijk en Engeland en veel verderfelijker voor België dan voor Holland, zal Koning *Willem* in zijn besluit niet doen wankelen. De expeditie te land zal derhalve den 15^{den} dezer plaats hebben, en is tien dagen dan wel te veel voor de ingezetenen van Antwerpen, om zich op de schrikkelijke ramp, die hun wacht, voor te bereiden.

— Volgens het dagblad van Luxemburg, heeft men te verwachten, dat de Duitse bondsvergadering zich de gevangenneming van den heer *Peschere* door Belgische gendarmen ernstig zal aantrekken. De aanhouding is geschied op grondgebied, hetwelk tot den kring der vesting behoort. Er heeft eene ernstige briefwisseling over plaats gehad tusschen den Pruisischen opperbevelhebber der vesting Luxemburg en den Belgischen generaal *Tabor*. Voorloopig hebben de Belgische gendarmen, die zich te Niederanven en Mamer (mede tot den kring der vesting behoorende) bevonden, deze plaatsen, op last van den Pruisischen bevelhebber, wat de generaal *Tabor* er ook tegen ingebracht hebbe, reeds moeten verlaten, daar zij anders gevangen zouden genomen zijn. Onderscheidene dagbladen ergeren zich ten hoogste over de vernedering, welke het Belgische gezag, naar hante wijze van zien, hierdoor weder ondergaan heeft.

VLISSINGEN, den 7^{den} November.

Een sterk detachement van de Noord-Brabandsche schutterij trok den 5^{den} dezer vesting binnen, komende van Alkmaar, en is gedeeltelijk terstond ingescheept naar het 5de district dezer provincie, terwijl gisteren een detachement, ruim 200 man sterk, van de Zeeuwsche schutterij uit deze vesting, onder geleide van den kapitein *Stuart Makkers*, naar het 4de district is ingescheept.

Een officier, met dépêches van Z. K. H. den Prins veldmaarschalk, is gisteren van Bergen op Zoom alhier aangekomen, en naar het 4de district overgestoken.

DORDRECHT, den 7^{den} November.

Van hier worden de afschepingen en afzendingen van allerlei behoeften, ter proviandering van het kasteel van Antwerpen, nog steeds ijverig voortgezet; en daar het meel niet altoos lang genoeg goed te houden is, zoo zijn ook ongemalen granen derwaarts verzonden, met de noodige handmolens daarbij, om het zelf, naar mate der behoefte, te kunnen malen.

's GRAVENHAGE, den 7^{den} November.

Men verneemt, dat de bevelhebbers der Nederlandsche scheepsmagt op de Schelde last hebben ontvaagen, om niet te dulden, dat tegenover er in hun gezigt eenig gesluit van de Belgische zijde worde geplaat.

Mengelwerk.

Is het zoo? — Wel nu dan!

Als wij, bewoners van een rijkje, dat de Europese mogendheden onder den derden rijken-rang hebben gelieven te klassificeren, aan onze kinderen de Mappe-monde, anders gezegd: wereldkaart voorleggen, om hun algemeene denkbeelden van de aardrijkskunde in te scherpen, dan is, natuurlijkerwijze, de eerste vraag dier lievelingen gewoonlijk: « waar ligt ons vaderland? » en de beantwoording dier vraag is: « daar, kinderen! in het kleinste werelddeel: *Europa*! Met de punt van uw grijpe kunnen wij het nagenoeg bedekken. » Maar dan volgt niet zelden de kinderlijke opmerking: « Hoe? kan zulk een bijna onzichtbaar plekje zoo veel roemenswaardigs hebben opgeleverd, als gij ons, uit de geschiedenis van dat kleine landje, reeds van tijd tot tijd hebt medegedeeld; terwijl de grooteren er bijvoegen: kan dat, bijna niets beteekenende rijkje, zoo veel geroemts maken, en der groote mogendheden van *Europa*, die gij ons als algemeene bestuurders van deszelfs staatkundige lotsbeschikking hebt leeren kennen, zoo veel zorg veroorzaken? » En het wederantwoord wordt alsdan: « Kinderen! wat in uw oog, en in het oog van velen onbeduidend is, speelde in vroegere eeuwen en nog eene aanzienlijke rol op het groote tooneel der staatkundige wereld; wat onze vaderlandsche geschiedenis u dienaangaande reeds geleerd heeft, is niets dan waarheid: gij moogt er u daarom op beroemen, inwoners van een land te zijn, op de wereldkaart zoo klein; maar in de wereldgeschiedenis zoo groot, om al het goede, schoone en edele daaruit, sedert achttien honderd jaren voortgeyloeid. » Dit gezegde, met de noodige bewijzen gestaafd, brengt onze kinderen spoedig tot beter begrip, en hunne harten worden beziel met dien geest van ware vaderlandsliefde, die elken Nederlander, vooral op de dagen, die wij, volwassenen, om de allerbelangrijkste rol,

welke wij op het tooneel der Europese staatkunde spelen, beleven, zoo onmisbaar is, als de lucht, die wij inademen.

Dit laatste toch zal niemand kunnen loochenen. Wat anders, zonder dien voorbeeldloozen graad van vaderlandsliefde, eensgezindheid, schitterender nog dan in de dagen onzer roemrijke vaders, kon ons doen zijn, wat wij nog zijn; zou ons op dien bewondering wekkenden, staatkundigen trap van eigenwaarde staande houden, waarvan al het belang eenig en alleen afhangt, hetwelk wij ten rigtsnoer onzer handelingen en gezindheden blijven stellen? wat anders is het schild, waarop de scherpe pijlen van buitenlandsche oorlogszucht tot hertoe afstuiten; wat anders is het levensbeginsel, dat ons doet ademen en zwoegen?

Maar dat beginsel, dat schild, die trap van eigenwaarde, die voorbeeldlooze graad van vaderlandslievende eenstemmigheid, doet ons daarom geene onberadene stappen wagen; doet ons gouvernement halstarrig alle mogelijkheid tot vredes behoud verwerpen voor de onzekere kansen van eenen bloedigen oorlog. Integendeel, eigendommelijke beradenheid, voorzigtigheid en gematigdheid gaan met zulk eene vaderlandsliefde hand aan hand, en doen alle middelen beproeven om dit laatste, ware het mogelijk, nog te verhoeden.

Slaan wij, ter onzer hernieuwde overtuiging ons oog op de eenaltdende antwoorden aan de Engelsche en Fransche zaakgelastigten, den 2^{den} dezer ten gevolge hunner nota's, door onzen verdienstelijken, vaderlandslievenden minister van buitenlandsche zaken ingezonden; antwoorden, die den stempel van beradene voorzigtigheid en gematigdheid, maar daarom ook niet minder van onwankelbare gehechtheid aan eenmaal aangenomen beginselen dragen; antwoorden, die, hoe oorlogszuchtig het er aan den Europeeschen gezigtende, door die bewuste nota's ook moge uitzien, ons de mogelijkheid op voortgang van onderhandelen nog niet geheel doen opgeven.

Wij hebben in voorgaande nummers, en wel 116, 121, 122, en 123 trachten aan te toonen, dat *Frankrijk*, *Engeland*, *Rusland*, *Oostenrijk* en *Pruissen*, hoog belang hebben in het behoud van den algemeenen vrede; dat, om dit belang, het aanwenden van pogingen, die eenen algemeenen oorlog ligtelijk ten gevolge konden hebben, bezwaarlijk te vooronderstellen was; dat de gezamenlijke mogendheden het denkbeeld van schikkingen-bevordering tusschen ons en *Belgie*, geen oogenblik nit het oog kunnen verliezen, en op dien vredelievenden weg ongetwijfeld wel zullen blijven voortgaan. De bestaande omstandigheden en drijfveren gaven ons allen grond tot zulke redeneringen.

Deze omstandigheden en drijfveren mogen voor *Frankrijk* in zoodanige mate eenigzins veranderd zijn, dat het hooge, dringende behoefte heeft, om eene voorwaartsche beweging in *Belgie* te maken; algemeenen oorlog te voeren, daartoe kan het voorzeker geen doel hebben en hoe ligt zal dit het gevolg van zulk eene beweging kunnen zijn. Nog altijd verzekeren ons de buitenlandsche berigten, dat de overige mogendheden van dien maatregel geene rustige, werklooze aanschouwers zullen zijn; dat *Pruissen* zelfs gereed staat te verhinderen, dat dezelve van tegen *Nederland* vijandige bedoelingen gevolgd worde, omdat het nog altijd in den geest der Noordsche mogendheden ligt, bij voortdaring naar bevredigings-middelen tusschen ons en *Belgie* om te zien en die met alle kracht te beproeven. Getuige het kortelings door *Pruissen*, ten genoegen van *Oostenrijks* en *Ruslands* gezanten in *'s Hage*, aan ons gouvernement behandigd ontwerp-tractaat, hetwelk, met eenige geringe wijzigingen, door Koning *Willem* volkomen is goedgekeurd.

Is dit alles zoo, dan laat ons voor als nog aan het onvermijdelijk uitbarsten van eener tegen ons te voeren oorlog door *Engeland* en *Frankrijk* geen al te stellig geloof hechten. Onze verontwaardiging, onze verbolgenheid moge aanvankelijk, bij het lezen der beide sommaties van gezegde mogendheden, hoog geklommen zijn: de bedaarde berusting in hetgeen de Voorzienigheid over ons besloten heeft; door ons gouvernement, bij voortdaring, aan den dag gelegd, moet ons aansporen dat voetspoor te volgen.

Het laat zich immers naauwelijks denken, dat *Engeland* een gedeelte zijner vloot in het stormachtigste jaargelide aan het naderen der moeijelijkst te bereiken kusten zal wagen.

Sedert 1809 heeft het de monden der *Schelde* met zijne kolossale zeemagt niet bezocht, en dat water is, in de laatste twee jaren vooral, nu er zoo veel metalen banken en gederen lossen kappen het binnenloopen kunnen beletten, niet gemakkelijker te bevoeren geworden.

Zal *Frankrijk* alleen, van de landzijde, het regt hebben, om voor zoo *Leopold* ruim baan te maken; dan behoort er, volgens de eenvoudige redeneerkunde, zich ook iemand op te doen, die ons ruim baan helpt maken; want bezitten wij nog een gedeelte van *Belgie*; *Belgie* bezit wederkeerig nog een gedeelte van *Nederland*. Is *Nederland* onwillig het Belgisch gedeelte te ontruimen, *Belgie* is dit van zijne zijde evenveer: wordt dus de één gelolpen, waarom dan niet de ander hulp geweigerd? Wij lezen in zoogenoemde geloofwaardige tijdingen uit *Parijs*, dat de Koningen van *Belgie* en *Holland* op den 2^{den} dezer zouden ge-

sonneerd worden, om het wederzijdch grondgebied te ontruimen; en, die ontruiming den 12^{den} niet bewerkstelligd zijnde, de Fransche armee den 15^{den} zal oprukken om op de citadel af te gaan; Frankrijk zal dus Nederland dwingen. Maar wie zal België dwingen? dat lezen wij niet en dat ligt toch in de rede.

Ja, — zegt eene andere zoogenoemde geloofwaardige tijding uit *Londen* — de aanvallende grooté unionisten zijn volkomen overtuigd van de onregvaardigheid huns gedrags; maar kunnen in de geveene omstandigheden niet anders: *Holland* moet opgeofferd worden, om het juiste midden in *Frankrijk* te kunnen handhaven; met andere woorden: de Fransche kamers staan geopend te worden, en het Parijsche kabinet dient, bij die gelegenheid, ten minste iets te kunnen zeggen, dat het overkoken van den hevig zijdenen oppositie-ketel kan verhoeden.

Maar de aanval der Antwerpsche citadel zal voor *België* noodlottiger gevolgen hebben dan voor *Nederland*. De berekening tier sterkte wordt de verwoesting der geheele *Scheldestad*. De grijze bevelhebber, door onwankelbare trouw en onbuigbaren heldenmoed genoegzaam bij de mogendheden bekend, zal den hem zoo gerust toevertrouwd eerepost niet verlaten dan na alles in puinhooft te hebben doen verkeeren, en den schoppen zetel van *België's*, nog zoo kort geleden, bloeienden handelsroom in een gedenkteen der onberadenheid van *België's* zoogenoemde bondvrienden te hebben herschapen.

Zoekt *Frankrijk* langs dien weg de tevredenstelling zijner hevige oppositie partij; kan dit vooruitzigt eenigzins atrekken om den wankelenden troon van *LOUIS PHILIPPE* staande te houden: rampzalig *België*, gij koopt dan voor den duursten prijs de vriendschap, de hulp van bonds-vrienden, die u nog dieper zal doen zinken, dan een libp razende revolutie-gezinden u reeds hebben doen vallen! Gij, niet wij worden opgeofferd en in de wasgemaal gesteld: *Nederland* staat volkomen toegelust, om eenen vijandigen aanval af te wachten; deszelfs strijdkrachten zijn daartoe berekend; en de eenige bondsvriend, wiens hulp wij vragen, wiens hulp wij nooit te vergeefs inroepen; die noordwesten stormen kan loslaten, om eene nieuwe *Armada* te verstreouwen en te vernielen, zal, is het Zijn wil; ons doen zegespraken op staatslist en onregt.

Opmerking

Twée verschillende nietwagierigheids-beginselen doen het lezend publiek, in deze gewigtige oogenblikken, met gretigheid naar de nieuw-aankomende dagbladen grijpen; naar aanleiding van het eerste en wel het beste, om daaruit te vernemen, of er zich nieuwe gegronde uitkomsten opdoen voor het afwenden van oorlogzuchtige maatregelen tegen *Nederland*; naar aanleiding van het laatste en wel het rampzaligste, dat er bestaat, om daaruit gewaar te worden, of de hoop op eenen geweldadigen aanval van *Nederland*, zich werkelijk, binnen kort, zal verwezenlijken. De bevrediging dezer twee uiteenloopende beginselen is natuurlijkerwijze onmogelijk; wat de een wenscht, mishaaft den anderen; wat deze heilzaam en goedkeurt, verwerpt gene. De groote vraag echter is, bij dezen strijd van gevoelens, wat verlangt, wat hoopt het meerderdeel der *Nederlandsche* natie? En het antwoord daarop kan, onzes inziens, niet anders zijn dan: vrede behoud en daartelling van gewenschte schikkingen. Niet, dat wij door angst en yrees gedreven worden, in geval het noodlottige tijdstip van krachtadige zelfverdediging mogt aanbreken: eenmaal, tegen onze bedoelingen en buiten onze schuld, in gevaar gebracht, zullen wij er ons boven weten te verheffen en der wereld weten te toonen, dat de *Nederlandsche* Natie zich niet ongewroken laat aanranden, maar omdat het gezond verstand en de gezonde rede ons leeren, dat men, met eenen eerlijken vrede altijd meer wint dan met eenen vernielenden oorlog. In *Frankrijk* schijnen er echter velen te zijn, die het tegendeel beweren, en geene wegen onbezocht meenen te moeten laten, om krijgslatwrieken te winnen, in hun oog oneindig meer waard, dan vrede-pacten, al worden zij dan ook, ten koste van regt en billijkheid verkregen; en al gaat het materieel en moreel belang van andere volken er door te gronde. In *Engeland* is het de stem eener doorgaans omsluierende politiek, die hetzelfde dikwijls soortgelijken weg doet inslaan; schoon het handeldrijvend gedeelte van deszelfs bevolking, in de tegenwoordige krisis het weder met ons eens is; en den aanval van *Nederland* hoogelijk afkeurt. De overige mogendheden willen niet anders dan algemeen vrede behoud, en doen, bij voortdaring, haar uiterste best, om daartoe mede te werken. Van daar, dat zij, in weerwil van den tusschen maatregel, door de *Anglo-Gallische* unie voorgenoemd, schoon nog verre van met goed gevolg bekroond te zijn, nog altijd aan de conferentie deelnemen, en die deelneming voorzeker niet zullen opgeven, om de hoop, die haar blijft bezielen, dat er nog middelg zullen gevonden worden ter verlossing van het hangende pleit tusschen *Nederland* en *België*.

Maar zullen zij dan, bij het bezigen van dien bewusten tusschen maatregel, bloote aanschouwers blijven van het tegen *Nederland* in werking te brengen oorlogsplan? Deze vraag laat zich niet bestaen met eene vraag

beantwoorden: wat kunnen zij, in verhouding tot hare eigene staatkundige positie; voor *Nederlands* belangen doen, of wat zijn zij genoodzaakt achterwege te laten? Haar vroeger gehouden gedrag, waarop wij in een volgend nummer nader zullen terugkomen, en wel voornamelijk de gereveerde ratificatie van het zoo veel geharrewar veroorzaakt hebbende vier en twintig artikelen-traktaat, heeft haar in een zelfverwijf ontwikkeld, waarvan zij, tegen hare gedachten en verwachtingen in, nu eerst de gevolgen zien. Om dus consequent te blijven, zullen zij zich, hoogst waarschijnlijk, wel buiten spel houden en alleen zorgen, dat het aangekondigde oorlogs-vuur tot hare haardsteden en altaren niet door-dringe.

Maar het voornemen van *Frankrijk* en *Engeland* zelve jegens ons, wordt misschien, ten minste wat *Engeland* betreft, nog gewijzigd. Wij dragen nog geene kennis van het aanstaand intrekken der *Frankische* en *Engelsche* ambassadeurs in 's *Hage*, waarvan wij, bij al de schrik-tijdingen, die men ons dagelijks voor oogen legt, toch aanvankelijk reeds het een of ander zouden vernomen hebben, indien het ontegensprekelijk zeker was, dat de bewuste aanval na den 15^{den} dadelijk tot stand zal gebracht worden.

Vertrouwen.

Nog heeft de morgenstar des vredes niet geblonken;
Nog week het duister niet, dat *Nederlands* kust omzweeft;
Nog staat zijn fiere maagd in wapendos geklonken;
Maar met een traan in 't oog, in treurigheid verzonken,
Nu bondgenoot en vriend trakt in 't gevaar begeeft.

En *Orleans*, aan 't hoofd van eerlooze aartstirannen,
Grijpt ons, met *Abbas*, verolgen, dreigende aan,
Daar ze in verlate trots biddadig zamenpannen,
Om, onbesuisd en vreed, het regt van de aard te baten;
En 't edeloos *Euroop* durft hen niet wederstaan?!

Zet vest en sluizen op! wie zal de heermagt keeren,
Die ons lange held en zee at dordrend tegendrascht?
Gij moet, mijn vaderland! den wil van 't oproer eeren,
U krommen in het stof voor 's werelds opperheeren,
Wier bliksem van geweld weer slikt in 't jaan ontst?

Vergeefs gestreên, vergeefs voor 't oog der oproerlandsen!
Vergeefs in 't eerloos *Zuid* uw eerbatter geplant;
De schrikbare onheilzee gehreideld op haar stranden;
Den afgod dezer eeuw gekneld in boei en banden,
En 't eerlijkst pleit beslecht tot *Brabands* eeuw'ge schand!

Maar welk een sombre klagt is me uit de ziel gezonden!
Wat slaafsche en laffe vrees houdt mij de borst bekneld?
Heeft Hij, die de onschuld redt, het eeuwig vlekloos wezen,
Die nog dezelfde blijft gelijk: Hij was voor dezen,
Niet vaak, in 't bangst gevaar, ons volkenregt hersteld?

O ja! dit tuigen zij, die dagen van voorhien,
Toen 't snood *Kastielje* moordde en woedde op onzen grond;
Toen *Britsche* en *Fransche* magt was, ons ten val, verschenen,
Hoe, uit den bangsten nacht, dien wij nog vaak beweënen,
Door 's *Allerhoogsten* magt de blijdeste dag ontstond.

Dit heugt ons, toen we, in 't juk van 's *Korsers* vloekgedrochten,
Als slaven voortgezweept, gedoemd tot smaad en straf;
In de onafzienbre ellende vertwijfeld uitkomst zoeken;
Met *God* op 't onvoorziens een zege werd bevochten,
Die 't schoonst verlossingsuur aan 't kermend aardrijk gaf.

En zou dan 't boosdoend *Zuid*, dat 't straffuk nooit ontwandde;
Zich nestelt in het slijk van onuitwisbre schand;
Dat oproerkrachtig volk, dat nuanc noch rang ooit kende,
Trots volksbestaan en regt, ons domplen in ellende,
En vesten zijn geluk op 't puin van 't *Vaderland*?

O, wie dit waren mogt, verwerpt het *Gods* vertrouwen;
God zelv' miskent Zijn magt, uit laakbaar angstgevoel;
Wien heeft Hij ooit behottamd, die op Zijn bystand bodden;
Hij, die, in 't stormgehuil, het hulkje kan behouwen,
Dat rustig, moedig streeft naar 't afgebakend doel?!

Daagt vrij dan aan het hoofd van duizend, duizend tallen,
 Wanstaltig vrienden-paar! op uw vermogen trotsch!
 Nog zwicht Oud-Neerland niet voor 't schaatrend zegebrallen;
 Want zijn geduchte steun, de beste steun van allen,
 Is Hij, die vaak ons redde; is God, der braven rots!

Nog dolen wij niet om langs smeulende asch en puinen;
 Nog waait der vaadren vlag in spijt van 't stormgeloel!
 Omschanst, als Mozes volk door Horebs hooge kruinen,
 Staan wij op Bato's grond omheind van zee en duinen:
 Wee hem, die ons genaakt met roede en slavenboei!

Wee hem; ja driewerf wee, die onze vrije stranden,
 't Zij d' Albionsche dog, langs Nereus breedten vloed,
 Of 't Gallisch wuft gespuis, het waagt ons aan te randen:
 Daar we, als één eenig man, ons aan den dood verpanden,
 Bijt kampen om den grond, gekocht voor heilig bloed.

Gewis, Gods wraak-fiool zal hier hen tegenblinken;
 God zelf zijn magt doen zien aan 't snoodst verbond der aard;
 Het waggelend troongevaart van monsters doen verzinken,
 Die 's lydens bitter kelk ten bodem ons doen drinken!
 Doen zien, wie voor 't verderf Oud-Neerland heeft bewaard.

Gaan wij gelaten dan de onzek're toekomst tegen,
 Niet bukkend voor 't geweld van 's werelds dwinglandij!
 Zoo lang één heldenarm nog zwaaijen kan den degen,
 Al leidt Voorzienigheid ons ook langs duistere wegen,
 Klink' onzer vaadren leus, hun eerleus: DOOD OF VRY!

30 October 1832.

JOH. HILMAN.

Prijs-Convant van Effecten.

Amsterdam, den 8sten November.

N. Werk. Schuld	40 $\frac{1}{2}$ à 40 $\frac{3}{4}$	geb. 15 $\frac{1}{8}$	S. Perp. rente Par.	à	geb. 15 $\frac{1}{8}$
» Uitgest. dito	15 à 15 $\frac{1}{2}$	15 $\frac{3}{8}$	» Dito Amsterd.	48 $\frac{1}{2}$ à 49 $\frac{1}{2}$	49
» Kans-Biljetten	68 $\frac{3}{4}$ à 69 $\frac{1}{4}$	69	» Obl. te Londen	29 à 29 $\frac{1}{2}$	29 $\frac{1}{2}$
» Amort. Sijnd.	54 $\frac{1}{2}$ à 55	54 $\frac{3}{4}$	» Uitgest. schuld	7 $\frac{1}{4}$ à 7 $\frac{1}{2}$	7 $\frac{1}{2}$
» Dito dito	à	à	O. Obl. Ween. bank	à	à
» Losrenten dito	à	à	» Dito	à	à
» Oorlogslasten	91 à 91 $\frac{1}{2}$	91 $\frac{1}{2}$	» Cert. Goll. en Co.	à	à
» Schatkistbiljet.	99 à 99 $\frac{1}{2}$	99 $\frac{1}{2}$	» Obl. Metalliek	83 à 83 $\frac{1}{2}$	83 $\frac{1}{2}$
» Dito	99 à 99 $\frac{1}{2}$	99 $\frac{1}{2}$	» Idem Londen	à	à
» Renversalen	8 $\frac{1}{2}$ à 8 $\frac{3}{4}$	8 $\frac{3}{4}$	» Bank-Actien f	à	à
» Neg. 1831 6 pCt.	96 $\frac{1}{2}$ à 96 $\frac{3}{4}$	96 $\frac{3}{4}$	» A. f 100 Roths.	à	à
» Dito 1832 5 pCt.	77 à 78	77 $\frac{1}{2}$	» Dit. f 250 dito	à	à
» Handelmaats.	83 $\frac{1}{2}$ à 84	83 $\frac{1}{2}$	Pruissische loten	89 $\frac{1}{2}$ à 90	89 $\frac{1}{2}$
F. Inschrijving	67 à 67 $\frac{1}{2}$	67 $\frac{1}{2}$	N. Cert. Falconnet	73 $\frac{1}{2}$ à 74	73 $\frac{1}{2}$
» Dito Certific.	à	à	» Dito Londen	à	à
R. Obl. Hope en Co.	94 $\frac{1}{2}$ à 95	94 $\frac{1}{2}$	D. Neg. Londen	à	à
» Dito 1829	96 $\frac{1}{2}$ à 97	96 $\frac{1}{2}$	E. Geconsolideerde	83 $\frac{1}{2}$ à 84	84
» Inschrijving	58 $\frac{1}{2}$ à 58 $\frac{3}{4}$	58 $\frac{1}{2}$	B. Neg. 1824	à	à
» Dito Certificat.	à	à	G. Obligatien	à	à
» Ct. Hamb. Adm.	86 $\frac{1}{4}$ à 86 $\frac{3}{4}$	86 $\frac{1}{2}$	» Mexico	à	à
» Dito Negot. 1831	85 $\frac{1}{4}$ à 86 $\frac{1}{4}$	86	P. Aand. Neg. 42 m.	à	à
» Te Lond. geneg.	à	à	A. Aand. Neg. 3sted.	à	à

Begin-beurs waren de fondsen flauw gestemd, later verbeterden zich de koersen en bleven prijshoudend.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 8 Nov. 1 El 6 Palm 0 Duim.; gewassen 0 Duim.; gevallen 10 D
 Den 9 dito 1 El 5 Palm 0 Duim.; gewassen 0 Duim.; gevallen 10 D

Getrouwd:

's Bosch,
 den 7den November
 1832.

H. PALIER, Weduwnaar,
 met
 E. G. VAN HOFFEN.

Strekken deze algemeene, om de uitgebreid-
 heid van Familie-, Vrienden- en Handels-be-
 trekkingen; tevens tot bijzondere kennisgeving.

Heden beviel mijne geliefde Echtgenoot, JOHANN A
 CATHARINA SIBINGA, van eenen welge-
 schapen zoon.

WARDINGSVEEN,
 den 6den November
 1832.

A. C. VAN ELDIK THIEME,
 Predikant.

† † § Alle die genen, welke vermeenen recht te hebben op drie
 † † SCHULDBEKENTENISSEN, ten laste
 § van het KAZERNEMENT der Stad Does-
 borgh, ieder groot f 50,— en zijnde de Nos. 230, 231, 232, 233 en
 234, worden verzocht daarvan binnen den tijd van twee maanden de
 vereischte bewijzen in te leveren ter Secretarie van gemelde Stad.
 Doesborgh, den 1sten November 1832.

Burgemeester en Wethouderen
 der Stad Doesborgh,
 J. A. TENGBERGEN.
 Ter ordonnantie van dezelve,
 J. LANGLOIS, JR.,
 Secretaris.

**A MORTISATIE-SYNDICAAT.
 AGENTSCHAP TIEL.
 OPENBARE VERPACHTING.**

De AGENT van het DOMEIN te TIEL zal,
 Woensdag den 28sten November 1832, des voormiddags om elf uren,
 ten Raadhuije der Stad Zalt-Bommel, in het openbaar aan den meest-
 biedende, voor den tijd van zes jaren, in te gaan den 1sten Januarij
 1833, verpachten:

Het DOMANIALE VEER over de Rivier de
 Waal voor de Stad Zalt-Bommel, met VEERHUIS
 en verderen AANKLEVEN, thans buiten pacht en bij
 het Domein in eigen beheer.

De Conditien liggen ter lezing aan het Bureau van den Heer Admi-
 nistrateur der Domeinen in het 1ste Ressort te Arnhem, ten Kantore
 van de Agenten der Domeinen te Tiel en 's Bosch, ter Secretarie van
 de Steden Zalt-Bommel, Tiel, Nijmegen, Arnhem, Zutphen en
 Gorinchem; in het Hotel Bellevue, bij BODIER, te Dor-
 drecht; in het Logement den Gouden Leeuw, bij G. VAN
 DAM, te Tiel; in de Koffijhuizen bij WEIJERS, te
 Zalt-Bommel; de Weduwe PULSER te Arnhem; Wedu-
 we CHYNEN te Lent; P. DEN DOCTER te Nij-
 megen, en in de Domaniale Veerhuizen te Beusichem en Culemborg.

De Agent voornoemd,
 J. RAGAY.

**A MORTISATIE-SYNDICAAT.
 ADMINISTRATIE DER DOMEINEN.
 VERKOOPING**

OPGAANDE BOOMEN EN SCHAARHOUT.

Op Woensdag den 14den November 1832, des voormiddags ten twaalf
 ure, zal door den AGENT van het DOMEIN te ARN-
 HEM, als daartoe behoorlijk gematigd, ten overstaan van den
 Burgemeester der Gemeente van Rheden, in het Logement bij G.
 BRINKHOKST, te Dieren, in het openbaar aan den
 meestbiedende worden verkocht:

Eenige perceelen BEUKEN- en DENNEN-
 BOOMEN en EIKEN SCHAARHOUT,
 in de Plantagien onder Dieren en in het Bosch te Coldenhave,
 onder Brummen.

De Agent voornoemd,
 H. J. VAN GENNEP.

Bij C. A. THIEME, te Arnhem, is van de pers gekomen en alom
 verzonden:

- CAROLINE PICHLER, Frederik de Strijdbare, 4 deelen f 7-20
- Voorts debiteert hij, met succes, de volgende, vroeger bij willea
 zijnen vader, den Heer H. C. A. THIEME, te Zutphen,
 ten behoeve van het Hooger en Lager Onderwijs, uitgegeven
 Boekwerken; als:
- I. Euripides Andromaché, cum notis J. LENTING. f 3-00.
- II. H. FRIESEMAN, Nieuw Nederduitsch-Latijnsch Woordenboek f 7-00.
- III. J. P. JUNGST, Lexicon Latino-Belgicum f 6-40.
- IV. DÖRING, Vertalingsproeven voor gevorderde Ieertlingen in de Latijn-
 sche taal, 2 deelen, 2de druk f 2-65.
- V. DORN STIFFEN, verkorte Latijnsche Spraakkunst voor deschoolen f 0-90.
- VI. JACOBS en DÖRING, Latijnsch Leesboek, ter dienste der Nederland-
 sche Jeugd, bewerkt door G. LEEN, 1ste deel. f 1-25.
 Idem, idem, 2de deel 1-10.
 Idem, idem, 5de deel 1-10.
 Het 3de en 4de deel is ter perse.
- VII. SPEIJERS, Grieksche Schoolbibliotheek, 1ste en 2de stukje f 1-10.
- VIII. VAN MOOCK, Dictionnaire Hollandais et Français f 10-90.
- IX. Handboek der Engelsche taal- en letterkunde 2-40.
- X. Sammlung auserlesener Geschichten und Erzählungen, zum Nutzen
 und Verghügen derer, welche die deutsche Sprache erlernen wol-
 len, 4te Auflage f 0-75.
- XI. VAN WIJK, Rz., nieuwe handleiding tot de Aardrijkskunde, 3 deel-
 len met 2 kaarten f 12-00.
- XII. Beknopte geschiedenis der voornaamste Landen en Volken der We-
 reld, 3 stukjes, 2de druk f 0-50.
- XIII. Belangrijke Verhalen uit de algemeene Geschiedenis, 2 stukjes
 nieuwe druk f 0-40.
- XIV. BOMHOFF, Geslachtlijst der Nederduitsche zelfstandige Naamwoor-
 den, 2de druk f 0-25.
- XV. BRAAKENBURG, Levensschetsen van voornamste Nederlandsche Vrou-
 wen f 0-20.
- XVI. NIEUWOLD, het leven van Jezus, voor kinderen van 5-7 jaar f 0-20.
- XVII. Over de Werkwoorden der Fransche taal en derzelve ver-
 voeging f 0-15.
- XVIII. Vaderlandsche Geschiedenis in 52 lessen, voor de Nederlandsche
 Jeugd en Scholen, 7de druk f 0-30.
- XIX. WILLEMSSEN, de Duitse Kindervriend in een' Hollandschen ver-
 derd, 3 stukjes; nieuwe druk f 0-70.
- XX. A. ZACHARIA, Geschiedenis der Grieken, 2 stukjes, 2de druk f 0-40.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.